

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: **B., s.r.o.**, so sídlom H. X., Bratislava, zastúpený: *JUDr. L. K., CSc., advokátka, so sídlom K. X., B.*, proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie**, so sídlom Prievozská 32, P.O.BOX 29, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/1472/99/2009 zo dňa 21. júna 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 282/2010-43 zo dňa 6. decembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 282/2010-43 zo dňa 6. decembra 2011 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu uvedeného v záhlaví tohto rozsudku. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že krajský súd zo správneho spisu zistil, že inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 31.7.2009 v prevádzke S. – bižutéria, hodinky, K. zistené, že žalobca porušil povinnosť, v zmysle ktorej ak sa informácie podľa § 11 zákona o ochrane spotrebiteľa poskytujú písomne, musia byť v štátnom jazyku; dňa 8.10.2009 bolo vydané oznámenie o začatí správneho konania, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 12.10.2009; dňa 5.11.2009 bolo vydané rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. P/0648/08/09 o uložení pokuty vo výške 1.500 Eur za porušenie ust. § 13 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa; proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že do kontrolného nákupu boli zakúpené dámske náušnice, pri tomto kontrolnom nákupe boli dodržané všetky náležitosti vyplývajúce zo zákona, a to vrátane informácie o výrobku v štátnom jazyku, namietal, že inšpektori nevykonali kontrolný nákup hodínok, domnieval sa, že pokuta bola uložená nesprávnym predpokladom, že pokiaľ návod nie je priložený k vystavovaným hodinkám, tak žalobca neprikladá pre kupujúceho návod na používanie v štátnom jazyku, ďalej uviedol, že návod na používanie hodínok je uložený na serveri a každá predajňa má k nemu prístup online, každá predajňa S. má uložené, že pri každom predaji hodínok S. je predávajúci povinný priložiť návod v štátnom jazyku, ktorý vytlačí v momente predaja hodínok, zároveň dodal, že pokiaľ by z dôvodu výpadku spojenia nebolo možné návod vytlačiť, nie je možný predaj hodínok, tento postup dodržiavajú všetky predajne, bol toho názoru, že nakoľko inšpektori nevykonali kontrolný nákup hodínok, nevychádzali z dostatočne preukázaných faktov, a preto ich úsudok, že k hodinkám nie je priložený návod v štátnom jazyku, je mylný a vychádza z nesprávneho vyhodnotenia skutočnosti, žiadal upustenie od pokuty; žalovaný rozhodnutím č. SK/1472/99/2009 zo dňa 21.6.2010 zmenil rozhodnutie správneho orgánu, čo sa týka výšky pokuty a žalobcovi udelil pokutu vo výške 500 Eur.

Krajský súd zákonnosť napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu posudzoval v intenciách ustanovení § 18 ods. 1, 2, 3 v spojení s § 27 ods. 1 a s § 49 ods. 2 správneho poriadku a súčasne v intenciách ustanovení § 11 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v spojení s ust. § 13 a s ust. § 24 ods. 7 uvedeného zákona.

Poukázal na to, že v preskúmvacom konaní súd prihliada na vady konania pred správnym orgánom len vtedy, ak tieto vady mohli mať za následok nezákonnosť vydaného rozhodnutia. Konštatoval, že z obsahu pripojeného administratívneho spisu nevyplývalo, že by vo veci konajúce a rozhodujúce správne orgány nevykonali právne relevantné dôkazy v záujme náležitého ozrejmenia skutkového stavu veci a že by sa v ich

postupe pri prejednávaní správneho deliktu vyskytla vada majúca za následok nezákonnosť ich rozhodnutia.

Ďalej krajský súd konštatoval, že zo spisového materiálu mal preukázané, že inšpektormi SOI bola dňa 31.7.2009 vykonaná kontrola v prevádzkarni S. – bižutéria, hodinky, K., H. X., pri ktorej bolo zistené, že účastník konania – žalobca nezabezpečil dodržiavanie povinnosti predávajúceho podľa § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého ak sú informácie uvedené v §§ 11 a 12 zákona písomne, musia byť v štátnom jazyku, s poukazom na to, že počas kontroly sa v ponuke pre spotrebiteľa nachádzalo 25 druhov výrobkov v celkovej hodnote 23.720 Eur, u ktorých boli zistené nedostatky v plnení informačných povinností, a to uvádzanie písomných informácií podľa § 11 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorú skutočnosť potvrdila v inšpekčnom zázname aj manažérka predajne K. P..

Podľa názoru krajského súdu žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa posúdili správne skutkový stav, vo svojom rozhodnutí vychádzali z právneho predpisu, a to zo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a to konkrétne z § 13 a z § 11 ods. 1, keď žalobca v dobe vykonania kontroly nedisponoval návodmi na používanie a údržbu hodínok S. v štátnom jazyku, pričom za zistené nedostatky zodpovedá žalobca v plnom rozsahu.

Krajský súd námietky žalobcu, že správne orgány nedodržali lehotu na vydanie jednotlivých rozhodnutí do 60 dní, ktorá skutočnosť by mohla byť hodnotená ako nečinnosť, považoval za irelevantnú. S poukazom na ust. § 18 ods. 2 správneho poriadku, ktorý citoval, uviedol, že prvým úkonom správneho orgánu bolo oznámenie o začatí správneho konania, ktoré bolo vydané dňa 8.10.2009 a doručené účastníkovi konania – žalobcovi dňa 12.10.2009, a preto prvostupňové rozhodnutie zo dňa 5.11.2009 bolo vydané v 30 dňovej lehote. Ďalej uviedol, že taktiež lehota pri vydaní rozhodnutia žalovaným bola dodržaná v súlade s ust. § 24 ods. 7 zák. č. 250/2007 Z. z., s poukazom na ust. § 49 ods. 2 správneho poriadku

Pokiaľ išlo o výšku uloženej sankcie krajský súd mal za to, že žalovaný správne rozhodol, keď výšku pokuty znížil vzhľadom na porušenie zákona a právnu prax inšpektorátov SOI pri udeľovaní sankcií za rovnaké porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia, keď žalovaný vo svojom rozhodnutí sa vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami žalobcu, správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdili, považujúc napadnuté rozhodnutie i postup

žalovaného z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom, žalobu v celom rozsahu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Žalobca v dôvodoch odvolania uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za nesprávne, pretože prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia vecí v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2, písm. f/ O.s.p.

Nesúhlasil so stanoviskom súdu prvého stupňa, ktorý sa stotožnil so žalovaným v tom, že žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa úplne zistili skutkový stav veci a vec správne právne posúdili, keď vo svojom rozhodnutí vychádzali z § 11 ods. 1 a § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z.

Namietal, že súd prvého stupňa vôbec neprihliadol k jeho žalobným námietkam a to konkrétne, že inšpektori SOI nevykonali pri kontrole dňa 31.7.2009 v prevádzkárni S. – bižutérie, hodinky, kontrolný nákup dámskych hodínok, keď kontrolovali iba vystavené hodinky a nie predané dámske hodinky, pričom Inšpektori SOI dospeli k mylnému názoru, že ak nie je informácia o výrobku priložená k vystavovaným hodinkám v štátnom jazyku, tak túto informáciu v štátnom jazyku žalobca neposkytne spotrebiteľovi ani pri predaji tohto výrobku, s poukazom na to, že dôkazom takéhoto postupu bol kontrolný nákup dámskych náušnic, s poukazom na to, že tým, že žalobca písomný návod prikladá spotrebiteľovi v štátnom jazyku v momente predaja, dodržiava ustanovenie § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Vytýkal súdu prvého stupňa, že sa tiež nezaoberal jeho námietkou, či pri povahe takéhoto výrobku - dámske hodinky – bižutériu, mal vôbec žalobca podľa zákona o ochrane spotrebiteľa povinnosť zabezpečiť písomný návod (jednoduchá obsluha spočívajúca v ovládaní jedným tlačítkom, výmena baterky sa vykonáva spravidla u odborníka), s poukazom na § 11 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, tvrdiac, že keď v dnešnom pretechnizovanom svete by nemal mať nikto, teda ani súd pochybnosti o tom, že údaje o obsluhu dámskych hodínok – bižutérie, majú povahu všeobecne známych skutočností. Žalobca zotrval na svojom stanovisku, že pri tomto výrobku ide o všeobecne známe skutočnosti a prikladanie písomného návodu na jeho používanie pokladá za povinnosť

nad rámec § 11 zákona o ochrane spotrebiteľa. Ďalej uviedol, že prvostupňový súd ako i žalovaný sa k § 11 zákona o ochrane spotrebiteľa vyjadrili len v súvislosti, že žalobca porušil práva spotrebiteľa, a to mať písomné informácie k dispozícii v štátnom jazyku. Tiež nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že pri ukladaní pokuty bolo prihliadnuté na to, že konanie žalobcu by mohlo viesť k ohrozeniu majetku spotrebiteľa znehodnotením ním zakúpených výrobkov pri nesprávnom použití alebo údržbe, a to z toho dôvodu, že žalovaný túto skutočnosť nepreukázal, nakoľko neuskutočnil kontrolný nákup predmetných dámskych hodínok, trvajúc na tom, že žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že naozaj došlo k poškodeniu ním vymenovaných práv spotrebiteľa.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

V dôvodoch vyjadrenia nesúhlasil s odvolacími dôvodmi žalobcu. Trval na tom, že žalobca nezabezpečil splnenie informačných povinností v zákonom stanovenom rozsahu u 25 druhov výrobkov v celkovej hodnote 23.720 Eur, následkom ktorého protiprávneho konania došlo k porušeniu práva spotrebiteľa chráneného dotknutým ustanovením zákona o ochrane spotrebiteľa a to práva v prípade písomných informácií podľa § 11 ods. 1 zákona, mať tieto k dispozícii v štátnom jazyku. Uviedol, že rovnako bolo prihliadnuté na to, že uvádzanie písomných informácií o spôsobe použitia a údržby len v cudzom, nie v štátnom jazyku, by mohlo viesť k ohrozeniu majetku spotrebiteľa znehodnotením ním zakúpených výrobkov pri ich nesprávnom použití alebo údržbe a v prípade reklamácie väd výrobku by boli možnosti spotrebiteľa úspešne uplatňovať reklamáciu minimálne. Žalovaný vyslovil názor, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť nepochybne preukázaná, ako aj, že zhodne ako kontrolný orgán postupoval v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, správne zistil skutkový stav a vyvodil právny záver v tom zmysle, že kontrolovaný subjekt porušil uvedený právny predpis, na základe ktorého zistenia mu bola uložená pokuta, považujúc ju primeranú k zistenému porušeniu zákona a rozsahu dopadu na spotrebiteľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s §§ 212 a nasl.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený vopred na úradnej tabuli

a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný zmenil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa tak, že uložil žalobcovi pokutu vo výške 500 Eur za porušenie povinnosti ustanovenej § 13 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný správny orgán rozhodol s konečnou platnosťou o uložení pokuty žalobcovi za nesplnenie povinností podľa ustanovení zákona č. 205/2007 Z. z.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov §§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, **či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.** Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 2 O.s.p. ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Do uvedenej právnej normy bola transformovaná požiadavka tzv. „plnej jurisdikcie“ ako atribútu práva na spravodlivý proces, v zmysle ktorej súd pri svojom rozhodovaní nesmie byť obmedzený v skutkových otázkach len tým, čo vo veci zistil správny orgán, a to ani čo do rozsahu vykonaných dôkazov, ani ich obsahu a hodnotenia zo známych hľadísk závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Súd teda celkom samostatne a nezávisle hodnotí správnosť a úplnosť skutkových zistení zadovážených správnym orgánom, a ak pritom zistí skutkové, či (procesné) právne pochybenia, môže v zrušujúcom rozhodnutí správneho orgánu uložiť povinnosť na ich odstránenie, nahradenie alebo doplnenie, alebo tak urobí sám.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd v predmetnej veci postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný rozhodoval s konečnou

platnosťou o uložení sankcie žalobcovi za porušenie právnej povinnosti uloženej mu zákonom č. 250/2007 Z. z.

Odvolačí súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

V danom prípade odvolací súd zistil, že žalobca v odvolaní vzniesol v podstate totožné námietky ako v žalobe.

Z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, odvolací súd zistil, že inšpektori Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Košice dňa 31.7.2009 o 10,05 hod. vykonali u žalobcu kontrolu v objekte: S. – bižutéria, hodinky; H. X., K. zameranú na dodržiavanie požiadaviek zákona č. 250/2007 Z. z. a zistenia z kontroly uviedli do inšpekčného záznamu. Z uvedeného inšpekčného záznamu vyplýva, že inšpektori okrem iného v rámci kontroly prekontrolovali 30 druhov výrobkov (bižutéria, hodinky) nachádzajúcich sa v ponuke na predaj, za prítomnosti manažérky predaja K. P., pričom kontrolou boli zistené nedostatky u 25 druhov výrobkov v celkovej hodnote 23.720 Eur – hodínok, následne uvedených v zázname, u ktorých boli informácie poskytované výrobcom (návod na použitie a údržbu) iba v 14 cudzích jazykoch, nie v štátnom jazyku, tieto informácie boli uvedené na papierovom letáčku, ktorý bol priložený v krabici ku každému druhu hodínok, informácie v štátnom jazyku sa v čase kontroly nenachádzali v kontrolovanej prevádzke v žiadnej forme, fotokópia uvedených informácií z letáčka bola priložená k inšpekčnému záznamu ako príloha č. 2. Prítomná manažérka predaja s obsahom inšpekčného záznamu bola oboznámená, podpisom potvrdila, že mu porozumela a do záznamu podala nasledovnú vysvetlivku: „sídlo firmy som požiadala o zaslanie chýbajúcich informácií v štátnom jazyku, tie budú zaslané v najbližších dňoch, budeme sa snažiť, aby sa takáto chyba viac nezopakovala, oboznámim konateľov o vykonanej kontrole a o jej výsledku.“

Ďalej odvolací súd zistil, že na základe zistení kontroly vyplývajúcich z uvedeného inšpekčného záznamu Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach

pre Košický kraj vydal dňa 8.10.2009 oznámenie o začatí správneho konania, ktoré žalobcovi doručil a po obdržaní jeho vyjadrenia k veci vydal dňa 5.11.2009 rozhodnutie č.: P/0648/08/09, ktorým žalobcovi uložil pokutu vo výške 1.500 Eur pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 13 zákona č. 250/2007 Z. z., nakoľko v čase kontroly sa v ponuke pre spotrebiteľa nachádzalo 25 druhov výrobkov v celkovej hodnote 23.720 Eur, u ktorých boli zistené nedostatky v plnení informačných povinností a to uvádzanie písomných informácií podľa § 11 ods. 1 zákona – informácií o spôsobe použitia a údržby len v cudzom, nie v štátnom jazyku. Na základe odvolania žalobcu, v ktorom namietal nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie, keď inšpektori nevykonali kontrolný nákup hodín, tvrdiac, že návod na používanie hodín je uložený na serveri a každá predajňa má k nemu prístup on-line a každá predajňa S. má uložené, že pri každom predaji hodín S. je predávajúci povinný priložiť návod v štátnom jazyku, ktorý vytlačí v momente predaja hodín, zároveň dodal, že pokiaľ by z dôvodu výpadku spojenia nebolo možné návod vytlačiť, nie je možný predaj hodín, s tým že tento postup dodržiavajú všetky predajne, žiadal upustenie od pokuty. Žalovaný rozhodnutím č. SK/1472/99/2009 zo dňa 21.6.2010 (rozhodnutie napadnuté žalobou) zmenil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, čo sa týka výšky pokuty tak, že žalobcovi uložil pokutu vo výške 500 Eur.

Najvyšší súd zastáva názor, že v administratívnom konaní, predmetom ktorého je zisťovanie správneho deliktu a uloženie sankcie zaň, je teda podstatné, či účastník správneho konania, ktorý sa mal svojím postupom dopustiť porušenia zákona, správny delikt spáchal a podmienky, za ktorých k spáchaniu deliktu došlo, ako aj následky ním vzniknuté môžu mať vplyv len na výšku sankcie, ktorú zákon predpokladá za spáchanie správneho deliktu. Zodpovednosť u právnických osôb za správny delikt sa zakladá na zásade objektívnej zodpovednosti, ktorá vyplýva aj z ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa.

Zákon o ochrane spotrebiteľa upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie"). Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky (§ 1 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z. z.).

Podľa § 13 zákona č. 250/2007 Z. z., účinného v čase kontroly, ak sa informácie uvedené v § 11 a 12 poskytujú písomne, musia byť v štátnom jazyku (zákon č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov). Možnosť súbežného používania iných označení, najmä grafických symbolov a piktogramov, ako aj iných jazykov, nie je týmto dotknutá. Fyzikálne a technické veličiny musia byť vyjadrené v zákonných meracích jednotkách (§ 3 zákona č. 142/2000 Z. z.).

Podľa § 11 ods. 1, 2, 3 zákona č. 250/2007 Z. z. predávajúci je povinný pri predaji informovať spotrebiteľa o vlastnostiach predávaného výrobku alebo charaktere poskytovanej služby, o spôsobe použitia, montáže a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia, montáže alebo údržby, o podmienkach uchovávania a skladovania, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou. Ak je to potrebné s ohľadom na povahu výrobku, spôsob a dobu jeho používania, je predávajúci povinný zabezpečiť, aby tieto informácie zrozumiteľne obsahoval aj priložený písomný návod.

Ak výrobca alebo dovozca nevstupuje do priameho vzťahu s predávajúcim, sú povinní pravdivo a úplne informovať o vlastnostiach výrobku dodávateľa. Dodávateľ je povinný pravdivo a úplne informovať o vlastnostiach výrobku predávajúceho. Informácie, ktoré výrobca, dovozca alebo dodávateľ musia poskytnúť, zahŕňajú

a) úplný opis rizika, ktoré výrobok predstavuje, vrátane rizika výrobku používaného na výkon služby, b) všetky informácie dôležité pre používanie výrobku, c) opatrenia, ktoré je potrebné prijať na zabránenie vzniku rizika pre spotrebiteľa pri používaní výrobku.

Povinností uvedených v odseku 1 sa nemôže predávajúci zbaviť tvrdením, že mu potrebné alebo správne informácie neposkytol výrobca, dovozca alebo dodávateľ; to neplatí, ak ide o všeobecne známe skutočnosti.

Zákonodarca v zákone o ochrane spotrebiteľa upravuje predmet a rozsah právnej úpravy najmä ochranu spotrebiteľa vo vzťahu k výrobcovi, dovozcovi a distribútérovi a úlohy orgánov verejnej správy pri kontrole dodržiavania podmienok ustanovených pri ochrane spotrebiteľa. Zákon sa vzťahuje nielen na ochranu pred nebezpečnými výrobkami a službami, ktoré môžu spôsobiť ohrozenie zdravia a života a ohrozenie ekonomických záujmov spotrebiteľa, ale na všetky výrobky, ktoré dodávateľ alebo predajca ponúka kupujúcemu k predaju. Zákonodarca v jednotlivých ustanoveniach uvedeného zákona jednoznačne

špecifikuje práva spotrebiteľa so zvýraznením postupnosti ochrany života a zdravia spotrebiteľa, jeho ekonomických záujmov, súčasťou ktorých je aj právo spotrebiteľa na poskytnutie informácií o predávanom výrobku všetkými potrebnými údajmi, ktoré spotrebiteľ potrebuje z hľadiska výberu výrobku alebo služby, z hľadiska následného používania a v neposlednom rade i na prípadnú reklamáciu alebo vrátenie výrobku predajcovi. Povinnosti predávajúceho vo svojej štruktúre kopírujú práva spotrebiteľa na ochranu pred výrobkami, ktoré môžu spôsobiť zásah do právom chránených záujmov. Výrobky a služby musia spĺňať zo strany predávajúceho kritériá tak, aby sa dostali ku spotrebiteľovi bez následných komplikácií. Z uvedených dôvodov zákonodarca preto významným spôsobom ochraňuje spotrebiteľa prostredníctvom informácií, ktoré je predávajúci povinný poskytnúť, vrátane predvedenia výrobku. V upozorneniach dôraz je predovšetkým položený na správny opis výrobku a jeho použitia ako aj jeho ochrany a taktiež kladie dôraz na zrozumiteľnosť a úplnosť informácií obsiahnutých v návode na použitie. Predávajúci sa nemôže zbaviť povinnosti informovať. Informácie, ktoré sa poskytujú v písomnej forme musia byť v štátnom jazyku, tak, aby sa zabezpečila dostupnosť týchto informácií pre všetkých občanov Slovenskej republiky. Pre spotrebiteľa to znamená väčšiu možnosť ochrany v prípade, že by táto povinnosť bola predávajúcim obchádzaná. Zákaz diskriminácie je tiež jedným z princípov ochrany spotrebiteľa, znamená rovnaký prístup podnikateľa ku všetkým spotrebiteľom pri poskytovaní výrobkov a služieb. Táto oblasť je veľmi dôležitá, o čom svedčí i tá skutočnosť, že ochrana spotrebiteľa je posilnená existenciou osobitného antidiskriminačného zákona, ktorý rieši spôsoby domáhania sa ochrany spotrebiteľa v prípade, ak sa cíti byť postihnutý takýmto zaobchádzaním. Zákonodarca v uvedenom právnom predpise súčasne charakterizuje dobré mravy pri predaji, ktoré sú konkretizované všeobecne uznávanými pojmami ako vžitá tradícia, morálka, dobromyseľnosť, čestnosť a pod.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa považoval námietky žalobcu vzťahujúcimi sa na nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci za nedôvodné.

Zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že správny orgán sankcionoval žalobcu za porušenie povinnosti ustanovenej v § 13 zákona č. 250/2007 Z. z. na tom skutkovom základe, že v čase kontroly sa v ponuke pre spotrebiteľa v kontrolovanej prevádzke žalobcu nachádzalo 25 druhov výrobkov – hodínok, v celkovej hodnote 23.720 Eur, ktorých súčasťou

boli písomné návody v cudzom jazyku, a informácie o týchto výrobkoch v štátnom jazyku sa v čase kontroly nenachádzali v kontrolovanej prevádzke v žiadnej forme.

Senát odvolacieho súdu zastáva zhodný názor ako prvostupňový súd, že uvedeným skutkom sa žalobca dopustil porušenia právnej povinnosti vyplývajúcej mu z právnej normy ustanovenej v § 13 zákona č.250/2007 Z. z., keďže ponúkal spotrebiteľom k predaju výrobok, ktorého súčasťou bol písomný návod, avšak tento bol len v cudzom jazyku a nie v štátnom jazyku tak, ako mu ukladá túto povinnosť právna úprava ustanovená v § 11 ods. 1 v spojení s § 13 zákona č. 250/2007 Z. z.

Senát odvolacieho súdu taktiež považoval za nedôvodné tvrdenia žalobcu, že inšpektori SOI nevykonali pri kontrole dňa 31.7.2009 v kontrolovanej prevádzkarni kontrolný nákup dámskych hodín, keď kontrolovali iba vystavené hodinky a nie predané dámske hodinky, pričom Inšpektori SOI dospeli k mylnému názoru, že ak nie je informácia o výrobku priložená k vystavovaným hodinkám v štátnom jazyku, tak túto informáciu v štátnom jazyku žalobca neposkytne spotrebiteľovi ani pri predaji tohto výrobku, pretože písomný návod sa spotrebiteľovi predkladá v štátnom jazyku v momente predaja, ktorým postupom dodržiava ustanovenie § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa. Zo skutkových zistení vyplývajúcich z inšpekčného záznamu v danej veci vyplýva, že pracovník žalobcu v kontrolovanej prevádzke pracovníkom SOI v čase kontroly nevedel predložiť o kontrolovaných výrobkoch (súčasťou ktorých bol návod v cudzom jazyku) informácie v štátnom jazyku v žiadnej forme, ktorú skutočnosť do záznamu s podaním vysvetlenia uviedla aj poverená pracovníčka žalobcu. Senát odvolacieho súdu uvedené tvrdenia žalobcu považoval za účelové.

Pokiaľ žalobca v odvolaní vytýkal súdu prvého stupňa, že sa nezaoberal jeho námietkou, či pri povahe takéhoto výrobku - dámske hodinky – bižutériu, mal vôbec žalobca podľa zákona o ochrane spotrebiteľa povinnosť zabezpečiť písomný návod vzhľadom na ich jednoduchú obsluhu, keď v dnešnom pretechnizovanom svete by nemal mať nikto, teda ani súd pochybnosti o tom, že údaje o obsluhu dámskych hodín – bižutérie majú povahu všeobecne známych skutočností, odvolací súd taktiež považoval takúto námietku za nedôvodnú. Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku dal odpovede na všetky zásadné skutočnosti týkajúce sa veci samej. Senát odvolacieho súdu preskúmajúc zákonnosť rozhodnutia žalovaného a postupu mu predchádzajúceho využívajúc plnú jurisdikciu (§ 250i

ods. 2 O.s.p.) považoval uvedené tvrdenie žalobcu za právne irelevantné, pretože v prípade predmetných výrobkov je nesporné, že žalobca spotrebiteľom ponúkal k predaju výrobky, ktoré písomný návod obsahovali avšak nie v štátnom jazyku, ale v jazyku cudzom. Z uvedených dôvodov takéto tvrdenie žalobcu taktiež považoval za účelové.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že správny orgán prvého stupňa vykonal v predmetnej veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vo veci si zadovážil dostatok skutkových zistení na vydanie rozhodnutia, skutkové okolnosti správne právne posúdil a vo veci skutkovo a právne správne rozhodol a súčasne žalovaný ako príslušný odvolací správny orgán postupoval a rozhodol v súlade so zákonom, keď v rámci správnej úvahy znížil pokutu uloženú žalobcovi prvostupňovým rozhodnutím vychádzajúc z rovnakého skutkového stavu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu záver prezentovaný správnymi orgánmi oboch stupňov v danej veci, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa. Taktiež podľa názoru odvolacieho súdu z vykonaného dokazovania v danom prípade je zrejmé, že žalobca porušil právnu povinnosť vyplývajúca mu z § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa, za ktoré porušenie zodpovedá na základe objektívnej zodpovednosti.

Odvolací súd sa z uvedených dôvodov stotožnil s právnym záverom krajského súdu, že žaloba nebola podaná dôvodne, keďže žalovaný správny orgán sa v rámci žalobou napadnutého odvolacieho správneho konania riadne vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a svoje rozhodnutie odôvodnil racionálnym zhodnotením skutkového stavu vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu a postupu prvostupňového správneho orgánu s prihliadnutím na relevantné hmotnoprávne a procesné ustanovenia právnych predpisov. Odvolací súd taktiež odôvodnenie prvostupňového súdu považoval za logické, jasné a zrozumiteľné a nezistil v tomto rozhodnutí žiadny rozpor so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3, veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a s § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. potvrdil stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi prvostupňového rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1, veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobcovi náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože v tomto konaní nebol úspešný.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 28. novembra 2012

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth